

Landsting og ikke mindst det ærede Medlem vil have faaet tilstrækkelig Vejledning om vore finansielle Forhold til ved denne Lejlighed at kunne bedømme Stillingen til Finanslovsforslaget. Det er rigtigt, at jeg i Fjor ved tredje Behandling af Finanslovsforslaget i Folketinget til Slutning gav en finansiell Oversigt, og en saadan drejede sig naturligvis om det indeværende Finansaar; men at jeg ikke har følt Trang til atter at yde en saadan, saa vidt det stod i min Magt, vil neppe det høje Landsting undre sig over. Hvorledes de finansielle Forhold stiller sig i indeværende Finansaar, tror jeg at turde sige er tilstrækkelig oplyst for det høje Landsting gennem et andet Lovforslag, der allerede i forrige Maaned var til Behandling i det høje Ting, og hvad Finanslovsforslaget angaar, kan jeg ikke se, at det er muligt i Øjeblikket at komme videre med Hensyn til den finansielle Oversigt end til den, som selve Forslaget til Finanslov rummer. Jeg synes slet ikke, at den er saa ringe. Indtægtssiden er første Gang under, hvad jeg maaske tør kalde, Krigsaarene gjort op tilnærmelsesvis saa rigtigt, som man kunde gøre det, idet man har taget vedtagne Skattelove med, som nemlig denne Gang gælder for det hele kommende Finansaar. Derved er vi kommet op paa dette Lovforslag til en Indtægt, som Staten ingen Sinde tidligere har kendt som den, der blev foreslaaet paa et Finanslovsforslag. At Indtægten paa Indtægtsparagrafferne gaar op til 457 Millioner, vilde man ikke i 1913 have tænkt sig Muligheden af, og dog maa jeg hævde, at denne Indtægt er ædrueligt opgjort, og der er endog Punkter, hvor der kan være Tale om, at Indtægten vil blive større. Overfor det staar saa en Udgift af 152 800 000 Kr. paa de løbende Udgiftsparagraffer, §§ 8—25. Angaaende dette sagde nu det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), at denne Udgiftsside var absolut misvisende, og at her var Udgiften gjort op paa en saadan Maade, at man paa Forhaand kunde sige, at den ikke vilde forslaa. Jeg vil dog gerne sige, at den er gjort op saaledes, som Rigsdag og Regering har været enige om, at den skulde gøres op, og det er en Opgørelsesmaade, man har fulgt lige siden 1914, nemlig at gaa ud fra et Normalbudget, fordi det var umuligt at komme til et andet. Af Folketingets Finansudvalg, hvor alle Partier er repræsenterede, er der ikke i Aar gjort Indvending mod, at Indtægterne er opgjorte paa den Maade, og at

det i saadanne Aar som disse og i det Aar, som kommer, vil være nødvendigt, at Tillægsbevillingsloven bliver et overmaade betydeligt Tillæg til Finansloven, saaledes at det er meget muligt, at Tillægsbevillingsloven i Udgift overskrider Finansloven. Men jeg ser ikke, hvad der var derved at gøre. Jeg vilde ønske, at man vilde forklare mig, hvorledes man skulde kunne tage de kommende Udgifter, om hvis Størrelse ingen i dette Øjeblik kan have nogen Mening, op paa et Finanslovsforslag af den Art, som her foreligger. Og naar det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds hentydede til, at hvad Anlæg og Nybygninger o. s. v. angik, var det en usund Maade, Udgiften var opgjort paa, idet man havde lagt de Priser til Grund, som fandtes før Krigen, maa jeg atter sige, at for det første har det været den Maade, vi har fulgt uden Indsigelse fra nogen Side paa de Finanslovsforslag, som har været forelagte siden Efteraaret 1914, og for det andet har slet ingen i det høje Folketing gjort Indsigelse mod den Opgørelsesmaade, fordi der, den være sund eller usund, ikke er nogen anden Maade at gøre dette op paa. Muligt er det, og forhaabentlig vil det stille sig saaledes, at det kommende Finansaar vil bringe Forholdene i et mere normalt Leje, og man maa i høj Grad ønske, at den kommende Finansminister, som det ærede Medlem jo dvæler ved med Forkærlighed, vil kunne komme med et Finanslovsforslag, hvor ogsaa Udgiften kan gøres op paa en saadan Maade, at den nogenlunde vil rumme den kommende Udgift i Finansaaret 1920—21. Men jeg tror, at Opgaven vil blive vanskelig, for det er ingenlunde sikkert, at vi faar normale Priser paa et saa tidligt Tidspunkt, at Finanslovsforslaget vil kunne have dem at lægge til Grund.

Jeg havde altsaa efter min Mening ingen Grund til i Folketinget, og heller ikke her i det høje Landsting, at fremkomme med en finansiell Overtsigt for det indeværende Finansaar som jo snart løber ud, fordi Forholdene i dette Finansaar er alle ærede Medlemmer velkendte og har været Genstand for megen Forhandling i dette Ting. Men jeg ser heller ikke, at der er nogen Mulighed for at komme til et andet Finanslovsforslag eller rettere til en anden finansiell Oversigt end den, Finanslovsforslaget indeholder, for næste Finansaar. Den ærede første Taler (Jørgen Pedersen) spottede lidt med den høje Indtægt og sagde, at det saa meget nydeligt ud det hele, naar man